

Aslan Asker Kaspar

Guido Sgardoli (1965, San Donà di Piave-Venedik) Veterinerlik Fakültesi'nden mezun oldu, fakat hayvanlara duyduğu sevgiyi, sözcüklere ve onların oluşturdukları biçimlere olan tutkusuyla bütünleştirdi. Okumanın kendisine yetmediği zamanlarda da yazmaya koyuldu.

Çocuklar ve gençler için yazdığı kitaplar, yetişkinler tarafından da çok sevildi. Pek çok kitabı ve ödülü bulunan Sgardoli, 2009 yılında Andersen – En İyi Yazar ödülünü de aldı.

Yelda Gürlek (15 Eylül 1967, Ankara) Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi İtalyan Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden mezun oldu ve aynı fakültede yüksek lisansını tamamladı. ODTÜ, Yeditepe ve Bahçeşehir üniversitelerinde okutman olarak İtalyanca dersleri, Galileo Galilei ve IMI İtalyan liselerinde ayrıca İtalyan edebiyatı dersleri verdi. Niccolò Ammaniti'den *Tanrı Nasıl İsterse*'yi, Stefano D'Anna'dan *Tanrılar Okulu*'nu, Sveva Casati Modignani'den *Solup Giden Aşklar*'ı, Patrizia Gucci'den *Eş'siz*'i, Maria Venturi'den *Paramparça*'yı, Umberto Eco'dan *Manzoni'nin Nişanlıları*'nı, Gianni Rodari'den *Masal İçinde Masal*'ı, Görünmez Olan Tonino'nun *Maceraları*'nı, *İki Kere Doğan Baron*'u ve değişik yayınevleri için pek çok yetişkin ve çocuk kitabını İtalyancadan Türkçeye çevirdi.

*Guido Sgardoli'nin
YKY'deki kitapları:*

Böcekler İçin İlk Yardım Merkezi (2014)
Doğabilimci Profesörün Heyecanlı Yolculuğu (2015)
Dünyanın En Acayip Hayvanı (2016)
Aslan Asker Kaspar (2016)

GUIDO SGARDOLI

Aslan Asker Kaspar

Çeviren

Yelda Gürlek

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 4612
Doğan Kardeř - 718

Aslan Asker Kaspar / Guido Sgardoli
Özgün adı: Kaspar, il bravo soldato
Çeviren: Yelda Gürlek
Kapak resmi: Francesco Mattioli

Kitap editörü: Filiz Özdem
Düzelti: Filiz Özkan

Grafik uygulama: Süreyya Erdođan

Baskı: Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.ř.
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1 Baha İş Merkezi
A Blok Kat: 2 34310 Haramidere / İstanbul
Telefon: (0 212) 412 17 00
Sertifika No: 12026

Çeviriye temel alınan baskı: Giunti, 2007, Milano
1. baskı: İstanbul, Nisan 2016
ISBN 978-975-08-3649-7

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.ř., 2014
Sertifika No: 12334

© 2007 by Giunti Editore S.p.A., Firenze-Milano. www.giunti.it

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.ř.
Kemeraltı Caddesi Karaköy Palas No: 4 Kat: 2-3 Karaköy 34425 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

*Ođlum Filippo'ya ve bütün kuzenlerine...
Her zaman zgr olmaları ve
kendi akıllarını kullanmaları için...*

“Mantık ve matematik öğretmeni olarak anlamayı değil, sonuca varmayı öğrendim.”

*Werner Herzog'un,
Kaspar Hauser'in Bilmecesi'den*

1. Bölüm

Cesur askerin görevleri:

1. *Her zaman emirlere uymak.*
2. *Üstleriyle asla tartışmamak.*
3. *Her fırsatta “Emredersiniz komutanım” demek.*
4. *Üniformasının düğmelerini parlak, çizmelerini temiz tutmak.*
5. *Kendi kendine bile soru sormamak.*
6. *Muhbirlik etmemek.*
7. *Vatanı sevmek.*
8. *Her türlü zorluğa canla başla ve cesaretle karşı koymak.*
9. *Tüfeğini her zaman temiz ve kullanıma hazır tutmak.*

Kaspar* kâğıdı katlayıp mutlulukla cebine yerleştirdi. Etrafında askerlerden ve askerî ekipmanlardan oluşan çılgınca bir hareketlilik vardı. Kimi emirler

* Yazar burada, yaklaşık 1812-1833 yılları arasında Almanya’da toplumdandan yalıtılmış bir şekilde yaşayan; öldürülmesinden sonra hakkında pek çok kitap, yazı yazılmış, filmler çekilmiş, tiyatro oyunları yazılmış Kaspar Hauser’e gönderme yapmakta. (Ed. N.)

yağdırıyor, kimi arabaları çekiyor, kimi uygun adım ilerliyor, kimi ise nereye gittiğini ve ne yaptığını bilmeden oradan oraya koşturuyordu.

Savaş Bakanı o sabah karman çorman yazısıyla bildirgeyi imzalamıştı, böylece herkes ilk çarpışmanın bir iki güne kalmadan başlayacağını biliyordu. Sınırlar tel gibi gergindi.

Kaspar çizmelerine ve üniformasının düğmelerine göz attı: Her şey pırıl pırıl ve kusursuzdu.

Hiç şüphesiz iyi bir askerdi Kaspar, çünkü cebine henüz yerleştirdiği kâğıtta yazan her şeyi, cesur askerin dokuz kuralını harfi harfine yerine getirirdi. Asker olduğundan beri bu kurallara her zaman uymuştu, ayrıca uygularken de asla yanılığa düşmezdi. Bu kuralları kendisine dikte ettiren ise, kaba saba yaradılışlı ve telaşlı biri olan Çavuş Krupp idi. Çavuş, cesur askerlerin eğitim merkezindeki acemileri eğitmekteydi.

Krupp o sabah kendisine, “Er Kaspar, bunları asla yanından ayırmayacaksın!” demişti.

“Emredersiniz komutanım!”

“Bunları ezberleyeceksin...”

“Emredersiniz komutanım!”

“Kuralları ezberledikten sonra, günde beş kez hat ta on kez tekrar tekrar okuyacaksın, böylece bir daha unutmayacağından emin olacaksın.”

“Baş üstüne komutanım!”

“Böylece bir gün, ‘Ben cesur bir askerim’ diyebileceksin. Anladın mı, asker?”

“Anladım komutanım!”

Onbaşı Kranz, “Kaspar, acele et!” diye bağıarak onu tatlı düşlerinden uyandırırđı. “Albay Krud* seni ofisinde bekliyor!” Onbaşı Kranz da kaba saba ve aceleci biriydi.

Kaspar hazır ola geçerek, “Baş üstüne komutanım!” diye yanıtladı. “Gidiyorum, komutanım!”

Cesur askerler kendilerine ne yapacaklarını söyleyen kaba huylu ve aceleci komutanlara gereksinim duyarlardı.

Kaspar üniformasına çekidüzen verdi, beresini düzeltti ve Krieg** kentindeki cesur askerler karargâhının komutanı Albay Krud’un ofisinden içeri girdi.

Kaspar bir topuğunu ötekine çarparak selam durdu, “Asker Kaspar emrinize hazırdır, komutanım!” dedi.

Albay Krud dalgın dalgın, “Asker Kaspar...” dedi.

“Emredersiniz komutanım!”

“Vento Dağı’nı bilir misin?”

Bilirim komutanım!”

“Zirvesinde bir değjirmen vardır. Bir yel değjirmeni.”

“Evet komutanım!”

* Krud (Almanca): Zalim (Ed. N.)

** Krieg (Almanca): Savaş (Ed. N.)

“Senin orada nöbet tutman gerekiyor.”

“Emredersiniz komutanım!”

Bir askerin –cesur bir askerin– dağın tepesindeki eski bir değirmende neden nöbet tutması gerektiğini sorgulamak Kaspar’ın aklının ucundan bile geçmedi: Cesur bir asker soru sormazdı, cesur bir asker sadece verilen emre uyardı. Tamtamına 5 numaralı kuralın söylediği gibi.

“Bunu yapabileceğinden emin misin?” diye sordu Albay Krud.

“Evet komutanım!”

“Hey sen, eller yukarı, olduğun yerde kal!” diye bağırabilir misin?”

“Evet komutanım!”

“Duyalım, hadi.”

“Hey sen, eller yukarı, olduğun yerde kal, komutanım!”

“Gece gündüz değirmeni beklemen gerekecek, bunu anladın mı?”

“Anladım komutanım, gece gündüz, komutanım!”

“Oraya kimse yaklaşmayacak. Anlaşıldı mı?”

“Hayır komutanım... yani şey, baş üstüne komutanım! Hiç kimse, komutanım!”

“Yeni bir emre kadar orada nöbet tutacaksın.”

“Baş üstüne komutanım! Yeni bir emre kadar komutanım!”

Albay Krud elinde tuttuğu kâğıtları düzelitti ve gözlerini Kaspar'a dikti.

"Asker Kaspar," dedi, "Vento Dağı'ndaki deđir-
men, řu andan itibaren senin sorumluluđundadır.
Malzemelerini al ve bir an önce dağ yoluna koyul!"

"Emredersiniz komutanım!"

"Her ne olursa olsun, senin orada Krieg kenti or-
dusunu temsil edeceđini söylememe gerek yok."

Duygularan Kaspar'ın gözleri yaşardı. Göğsünü kabarttı, sırtını dikleştirdi.

"Göster kendini, asker!" diyerek Albay Krud ona yol verdi.

"Baş üstüne komutanım! Sizi utandırmayacağım komutanım"

Kaspar ofisten çıktı, Albay Krud'un emrettiği gibi, uygun adımla ilerleyerek "Malzeme" deposuna var-
dı, orada ihtiyaçları sağlandı. Depodakiler ona kaba yünden yapılmış kalın yedek çoraplar, aynı şekilde kaba yünden bir battaniye, tüfeği için kurşunlar, bir dürbün, yemek pişirmesi için tenekeden bir sefertası, bir kaşık, bir su termosu, bir diş fırçası (büyük değil ama kılları sert), diş macunu, sabun ve bir de ustura verdiler.

Teçhizat deposundakiler, "Mutfađa git, oradakiler de sana biraz asker tayınını versin" dedi.

"Baş üstüne komutanım!"

Kaspar mutfađa gitti, oradan da birkaç kutu kon-

serve etle yanına kuru peksimetler aldı. Sonunda malzeme çantası kendisi kadar ağırlaşmıştı, ama bunun bir önemi yoktu. Albay Krud malzemelerini almasını ve Vento Dağı'na doğru derhal yola koyulmasını söylemişti.

Böylece Kaspar kimseye veda etmeden yola çıktı, dağın tepesine uzanan dar patikada ilerlerken hayatında hiç olmadığı kadar mutlu ve gururluydu.

2. Bölüm

Vento Dağı Noel kekine benzeyen tuhaf bir dağ idi; yüzlerce, binlerce yıl boyunca başının üstünde sert rüzgârlar estiğinden tepesi pürüzsüz bir görünüm kazanmıştı.

Vento Dağı'nın zirvesinde bir yel değirmeninin ne işi olduğunu Kaspar kendi kendine akıl edemezdi: Yakınlarda ne pompalanacak su vardı ne de öğütülecek buğday; zaten bütün tarlalar vadinin içindeydi. Ne var ki Kaspar için bunun da bir önemi yoktu: 2 numaralı kuralın dediği gibi, bir komutanın emirleri tartışılmazdı. Asla, hiçbir durumda.

Tırmanışın zorluğunu hafifletmek istercesine yamaçlar boyunca geniş dolambaçlar çizerek patikada kıvrıla kıvrıla ilerliyordu. Tepeye yaklaştıkça sık ağaçlar ve alabildiğine uzanan orman bitki örtüsü, doruk noktasına az kala yerini ormangülü çalılıklarına ve kümeler halindeki yabancı fundalıklara bırakmak üzere seyrelmeye başladı.

Kaspar sırtında taşıdığı şeylerle zorlandığı ve kanter içinde kaldığı halde ne bir geri adım attı ne de ye-

rinde durdu. Cesur bir askerin zaman kaybetmeden emirlere uyması gerekirdi. Böylece dişini sıktı, elinin tersiyle terini sildi, yoluna devam etti. Kaspar, sayısız geniş kıvrımların birinin ardında, patikanın tam ortasında durmuş geniş getiren kızıl-beyaz renkli güzel bir inekle burun buruna geldi.

Kaspar adımlarının hızını kesmeden bağırdı: “Hey! Hey, inek!”

İnek, yolun ortasında durduğu yerden ayrılmamak konusunda kararlı görünüyordu.

Kaspar hayvana iki adımlık mesafedeydi.

“Bana bak inek, bir askerin görevini yapmasına engel oluyorsun!” diye homurdandı. “Kenara çekil! Bu bir emirdir!”

İnek birkaç dakika boyunca kocaman yorgun gözlerle ona baktı, kocaman bir kaka yaptı, sonra hiçbir şey olmamış gibi tekrar geniş getirmeye koyuldu.

Kaspar tüfeğine sarılırken, “İnek, sakın seni uyarmadığımı söyleme bana!” dedi.

BUMMM! Tüfeğini ateşledi.

İnek şaşkınlıktan gözlerini ve ağızını kocaman açtı, çiğnediği ot parçası ağızından yere düştü.

Tüfek yeniden BUMMM! diye patladı.

İnek bu duruma çok bozuldu: Kafası karışmış bir halde önce yalpaladı sonra ardında büyük bir toz bulutu bırakarak patikadan aşağı paldır küldür ilerledi.

Kaspar, bu işlerden iyi anlayan biri gibi, “Hah, işte

gününü gördün!" diye bağırdı. Bok yığınının etrafını turlayarak, yeniden mutlu adımlarla yürümeye koyuldu.

Kulak tırmalayan bir ses, "Kimdir o ateş eden?" diye sordu.

Kaspar yeniden tüfeğini doğrulturken, "Hey, sen, olduğun yerde kal, eller yukarı!" diye bağırdı ve sert bir şekilde emretti: "Çık ortaya!"

Cildi buruş buruş, ufak tefek bir adam, kendisi gibi kırış kırış ve dikenli çalıkların arkasından çıkıverdi. "Bu da neyin nesi?.."

"Dur!" diye bağırdı Kaspar. "Dur yoksa ateş ederim!"

Çelimsiz ihtiyar itiraz etti: "Burada avlanmak yaksaktır!"

"Ben havaya ateş ettim, efendim. Uyarı ateşiydi."

"Uyarmak mı?"

"Bir engel beni yolumdan alıkoyuyordu."

Adamcağız buruşuk yüzünü iyice buruşturdu. "Sakın, bu kızıl-beyaz renkli bir engel olmasın?"

"Evet efendim!"

"Geviş getiriyor ve arada bir şöyle büyük bir şey mi salıyordu?"

"Evet efendim!"

"O halde bu benim ineğim, Gülpenbe. Yoksa onu öldürdün mü?"

Kaspar başını salladı ve mutlu bir gülümseyişle,

“Ayakları poposuna vura vura patikadan aşığı kaçı” dedi.

“Onu bulup getirmek de bana düşüyor desene. Sen burada ne yapıyorsun, böyle tepeden tırnağı teçhizatlı ve silahlı halde?”

Kaspar bocaladı. “Bunu size söyleyemem, efendim. Askerî bir sır.”

Ufak tefek adam ona göz kırparak, “İyi de ben bunu hiç kimseye söylemem ki” dedi. “Sana söz veriyorum. İzci sözü!”

Kaspar cesur askerin dokuz kuralını aklından geçirdi. İyice emin olmak için cebindeki kâğıdı çıkardı, katlarını tek tek açtı ve adam görmesin diye kırk beş derece dönerek çabucak notlarına göz attı. Askerî sırlar konusunda herhangi bir madde bulunmadığından emin olunca, Kaspar şöyle açıkladı:

“Dağın tepesindeki değirmeni korumam gerekiyor.”

“Sahiden mi?”

“Evet efendim!” Kaspar’ın göğsü gururla kabardı: Bu cesur olmasının ötesinde özel bir askere verilmiş özel bir görevdi.

“İyi de niye?” diye sordu buruşuk ihtiyar. “Birilerinin onu çalıp götürmesinden mi korkuyorsun?”

“Bilmiyorum, efendim. Ben sadece emirleri yerine getiriyorum.” Haklıydı. Cesur bir asker soru sormalıydı, sadece emirlere uymalıydı.

Ufak tefek adam hafifçe omuzlarını silkti. “Madem

öyle, sana veda edeyim. İneğimi aramaya gidiyorum. Şansın açık olsun!" dedi ve patikanın dönemecinde gözden kayboldu.

Kaspar tüfeğini yeniden omzuna astı ve yolu tırmanmaya devam etti.